

ved vi, fordi SR-regeringen sammen med SF og Enhedslisten med pinsepakken for nogle år siden greb ind over for den stigende beskæftigelse, selv om ledigheden dengang var højere, end den er nu.

På trods af det aktuelle ledighedsproblem er der risiko for, at vi i løbet af ganske få år vil opleve den modsatte situation, nemlig mangel på arbejdskraft. Stimulerer vi derfor økonomien for meget nu, så kan det hurtigere end ellers føre til mangel på arbejdskraft og dermed en overopledning af økonomien. Det vil føre til inflation og svigtende betalingsbalance. Også af den grund er der brug for forsigtighed i finanspolitikken i 2004. Vi har både i 1980'erne og 1990'erne oplevet situationer, hvor der i en periode skete en stimulering af den økonomiske aktivitet, der førte til en overopledning af økonomien og dermed også til, at der måtte foretages finanspolitiske indgreb for at bremse væksten igen.

Derfor skal vi i finanspolitikken finde en knivskarp balance, så vi stimulerer den økonomiske aktivitet, men ikke mere end at der sammen med den forventede indenlandske stigning i efterspørgslen og den forventede opgang i de internationale konjunkturer stadig væk er balance i økonomien.

Det Konservative Folkeparti finder, at der i det finanslovsforslag, der nu er fremsat, er en god balance. Finanslovsforslaget vil føre til en stimulering af den økonomiske aktivitet med 0,4 pct. og en stigning i beskæftigelsen på ca. 10.000 personer.

Kl. 19.35

I øvrigt er det jo interessant at konstatere, at finanslovsforslaget ud over at være i en fornuftig økonomisk balance tilsyneladende også har fundet sådan sin egen politiske balance. Her tænker jeg på, at de to tidligere regeringspartier, Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre, tilsyneladende har lagt sig i hver sit spor i forhold til finanspolitikken i 2004. Hvor der fra socialdemokratisk side har lydt røster om, at der ikke gøres nok i finanslovsforslaget for at stimulere den økonomiske aktivitet og dermed få flere i arbejde, så har der fra Det Radikale Venstre lydt helt modsatte røster, i retning af at finansseffekten i finanslovsforslaget er helt uansvarlig. Overskuddet burde have været større, mener man, sådan at den offentlige gæld blev hurtigere nedbragt.

Man kan så glæde sig over, at det ikke er de to partier, der danner regering og dermed skulle fremsætte et finanslovsforslag. Hvem ved, om vi så overhovedet havde fået et forslag? Der er

simpelt hen ikke nogen samlet opposition til det finanslovsforslag, regeringen har fremsat. Tanken om, at en SR-regering i en overskuelig fremtid skulle kunne føre en betryggende økonomisk politik, er derfor også med det, vi her har set og hørt i dag, helt absurd.

Jeg synes også på den baggrund, at der er grund til at glæde sig over, at vi har en handlekraftig konservativ-liberal regering.

Hvor vi fra konservativ side derfor kan glæde os over den finanspolitiske balance i finanslovsforslaget, den i øvrigt sunde og solide danske økonomi og udsigterne til, at beskæftigelsen vil stige de kommende år, er der ude i horisonten helt anderledes store udfordringer for dansk økonomi og dermed for finanspolitikken.

Som jeg tidligere har nævnt, vil der være et stigende behov for at øge arbejdsstyrken i de kommende år. Derfor er det også en del af 2010-målsætningen at få flere i arbejde ved at nedbringe ledigheden og øge arbejdsstyrken. Det er en stor udfordring.

Arbejdsmarkedsreformen »Flere i arbejde«, som et bredt flertal her i Folketinget blev enige om sidste år, og de lettelser i personskatterne, som vi gennemfører i de kommende år, er vigtige skridt på vejen, men det er nødvendigt at tage yderligere skridt for at øge incitamentet til at arbejde.

Vi skal også skaffe flere muligheder for seniorgruppen til at få et arbejde. Og ikke mindst skal vi forbedre integrationen af indvandrere på arbejdsmarkedet.

Alt sammen vil det være værdifulde bidrag til at øge arbejdsstyrken. Derfor har regeringen også i finanslovsforslaget fremlagt en række tanker, der går ud på at styrke incitamentsstrukturen i dagpengesystemet. Og der vil i arbejdsmarkedspolitikken i øvrigt blive gjort en række særlige tiltag for at styrke beskæftigelsen. Det skal ledsages af, at der i den offentlige sektor bliver gennemført en seniorpolitik, der giver plads for flere ældre på de offentlige arbejdspladser.

Og så skal vi også arbejde for, at de unge hurtigere gennemfører en uddannelse med erhvervskompetence, så de hurtigere kan bidrage til arbejdsstyrken.

Endelig er der et stort potentiale i at forbedre integrationen af indvandrere i vores samfund. Danmark er vel et af de lande i verden, der har været dårligst til at gennemføre integration. Det er derfor også glædeligt, at regeringen nu har fremlagt en samlet strategi for integration, hvor